

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษา เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก” ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 7 ส่วน โดยนำเสนอตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายกต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 40 แห่งในจังหวัดนครนายก เป็นข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในหน่วยงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพการทำงานสวัสดิการสังคม และสถานที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผู้ปฏิบัติงานนั้นสังกัดอยู่ ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1.1 เพศ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 53.5 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 46.5 เป็นเพศชาย

1.2 อายุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.0 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี รองลงมาร้อยละ 23.5 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และน้อยที่สุด ร้อยละ 1.5 มีอายุ 61 ปีขึ้นไป ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและอายุ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	93	46.5
หญิง	107	53.5
<u>อายุ</u>		
21-30 ปี	46	23.0
31-40 ปี	86	43.0
41-50 ปี	47	23.5
51-60 ปี	18	9.0
61 ปีขึ้นไป	3	1.5

1.3 ระดับการศึกษา และตำแหน่งในหน่วยงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 56.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาร้อยละ 19.0 มีการศึกษาระดับปวช./ ปวส./ อนุปริญญา และน้อยที่สุด ร้อยละ 1.0 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่/ เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน นักพัฒนาชุมชน และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยที่สุดเป็นหัวหน้าส่วน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา
และตำแหน่งในหน่วยงาน

รายการ	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>		
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	1.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	16	8.0
ปวช./ ปวส./ อนุปริญญา	38	19.0
ปริญญาตรี	113	56.5
ปริญญาโท	31	15.5
<u>ตำแหน่งในหน่วยงาน</u>		
<u>ระดับนโยบาย</u>		
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	40	20.0
<u>ระดับบริหาร</u>		
- ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	40	20.0
<u>ระดับปฏิบัติการ</u>		
- หัวหน้าส่วน	20	10.0
- เจ้าหน้าที่/ เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน/ นักพัฒนาชุมชน/ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุ	100	50.0

1.4 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และประสบการณ์ในการจัดบริการสวัสดิการผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 49.5 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1-3 ปี รองลงมา ร้อยละ 25.5 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 7-9 ปี และน้อยที่สุด ร้อยละ 0.5 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 13 ปีขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการจัดบริการสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาร้อยละ 25.5 มีประสบการณ์ในการจัดบริการสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านรายได้ และน้อยที่สุดร้อยละ 6.5 มีประสบการณ์ในการจัดบริการสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านความมั่นคง ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
และประสบการณ์ในการจัดบริการสวัสดิการผู้สูงอายุ
ในองค์การบริหารส่วนตำบล

รายการ	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
<u>ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน</u>		
1-3 ปี	99	49.5
4-6 ปี	46	23.0
7-9 ปี	51	25.5
10-12	3	1.5
13 ปีขึ้นไป	1	0.5
<u>ประสบการณ์ในการจัดบริการสวัสดิการผู้สูงอายุใน องค์การบริหารส่วนตำบล (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ด้านที่พักอาศัย	56	28.0
ด้านรายได้	51	25.5
ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล	47	23.5
ด้านนันทนาการ	19	9.5
ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน	14	7.0
ด้านความมั่นคง ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง	13	6.5

ส่วนที่ 2 การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบการศึกษาในการดำเนินการจัดบริการสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย 6 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล
 - 2.2 ด้านรายได้
 - 2.3 ด้านที่พักอาศัย
 - 2.4 ด้านนันทนาการ
 - 2.5 ด้านความมั่นคง ครอบครัวยุติธรรม และผู้ดูแล และการคุ้มครอง
 - 2.6 ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน
- ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

2.1 ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล

จากการศึกษาว่าไม่ได้ปฏิบัติ หรือปฏิบัติและอยู่ในระดับใดในการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- การออกบัตรประจำตัวให้กับผู้สูงอายุ เพื่อรักษาฟรีในโรงพยาบาล สรุปในภาพรวมพบว่าร้อยละ 41.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 58.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 49.6 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 26.5 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.9 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 แสดงว่า การออกบัตรประจำตัวให้กับผู้สูงอายุ เพื่อรักษาฟรีในโรงพยาบาล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

- การจัดบริการทางการแพทย์และการบริการสาธารณสุข โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 28.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 71.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 47.6 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 28.0 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุด ร้อยละ 7.7 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 แสดงว่า การจัดบริการทางการแพทย์และการบริการสาธารณสุข โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ อยู่ในระดับน้อย

- การมีบริการแก่ผู้สูงอายุที่ต้องการรักษาพยาบาลเป็นประจำและต่อเนื่อง หรือ ต้องการการดูแลรักษาอย่างใกล้ชิด สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 31.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 69.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 39.9 ปฏิบัติมาก รองลงมาร้อยละ 33.3 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 5.8 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 แสดงว่า การมีบริการแก่ผู้สูงอายุที่ต้องการ รักษาพยาบาลเป็นประจำและต่อเนื่อง หรือต้องการการดูแลรักษาอย่างใกล้ชิด อยู่ในระดับน้อย

- การบริการด้านกายภาพบำบัด สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 31.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และ ร้อยละ 69.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 38.4 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 30.4 ปฏิบัติน้อย และ น้อยที่สุดร้อยละ 7.2 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 แสดงว่า การบริการด้าน กายภาพบำบัด อยู่ในระดับน้อย

- การบริการตรวจสุขภาพที่บ้าน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 29.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และ ร้อยละ 70.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 37.6 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 31.9 ปฏิบัติน้อย และ น้อยที่สุดร้อยละ 4.3 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 แสดงว่า การบริการตรวจสุขภาพ ที่บ้าน อยู่ในระดับน้อย

- การบริการตรวจสุขภาพประจำปี สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 26.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 73.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 32.7 ปฏิบัติมาก รองลงมาร้อยละ 31.3 ปฏิบัติปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 5.4 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 แสดงว่า การบริการ ตรวจสุขภาพประจำปี อยู่ในระดับน้อย

- การบริการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 18.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 81.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 40.5 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.9 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 12.3 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 แสดงว่า การบริการส่งเสริม สุขภาพผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง

- การบริการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพ และโรคภัยไข้เจ็บเป็นรายบุคคล สรุปใน ภาพรวม พบว่าร้อยละ 21.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 78.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 42.7 ปฏิบัติ ปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.6 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 1.3 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 แสดงว่า การบริการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพ และโรคภัยไข้เจ็บเป็น รายบุคคล อยู่ในระดับน้อย

- การบริการอำนวยความสะดวกผู้สูงอายุด้วยการจัดหาหนานำผู้สูงอายุที่ไม่มีผู้ดูแล ไปส่งโรงพยาบาล สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 33.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 67.0 ปฏิบัติ โดย ร้อยละ 50.7 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.9 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติ น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 แสดงว่า การบริการอำนวยความสะดวกผู้สูงอายุด้วยการ จัดหาหนานำผู้สูงอายุที่ไม่มีผู้ดูแลไปส่งโรงพยาบาล อยู่ในระดับน้อย

- การบริการตรวจวัดสายตาผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 25.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 75.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 40.0 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.0 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 แสดงว่า การบริการตรวจวัดสายตาผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- การบริการสนับสนุนงบประมาณในการรักษาต่อกระจกในผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 37.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 63.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 43.7 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 34.1 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.8 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 แสดงว่า การบริการสนับสนุนงบประมาณในการรักษาต่อกระจกในผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

ภาพรวมการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 แสดงว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านสุขภาพและ

การรักษาพยาบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในจังหวัดนครนายก

ด้านสุขภาพ และการ รักษาพยาบาล	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
การออกบัตร ประจำตัวให้กับ ผู้สูงอายุ เพื่อ รักษาฟรีใน โรงพยาบาล	41.5 (83)	58.5 (117)	7.7 (9)	15.4 (18)	49.6 (58)	26.5 (31)	0.9 (1)	1.77	1.64	น้อย ที่สุด

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านสุขภาพ และการ รักษาพยาบาล	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
การจัดบริการทาง การแพทย์และ การบริการ สาธารณสุข โดย ให้ความสะดวกและ รวดเร็วแก่ผู้สูงอายุ เป็นกรณีพิเศษ	28.5 (57)	71.5 (143)	7.7 (11)	16.8 (24)	47.6 (68)	28.0 (40)	-	2.17	1.56	น้อย
การมีบริการแก่ ผู้สูงอายุที่ ต้องการรักษา พยาบาลเป็น ประจำและ ต่อเนื่อง หรือ ต้องการการดูแล รักษาอย่าง ใกล้ชิด	31.0 (62)	69.0 (138)	5.8 (8)	21.0 (29)	39.9 (55)	33.3 (46)	-	2.07	1.60	น้อย
การบริการด้าน กายภาพบำบัด	31.0 (62)	69.0 (138)	7.2 (10)	23.9 (33)	38.4 (53)	30.4 (42)	-	2.13	1.62	น้อย
การบริการตรวจ สุขภาพที่บ้าน	29.5 (59)	70.5 (141)	4.3 (6)	26.2 (37)	37.6 (53)	31.9 (45)	-	2.13	1.60	น้อย
การบริการตรวจ สุขภาพประจำปี	26.5 (53)	73.5 (147)	5.4 (8)	32.7 (48)	31.3 (46)	30.6 (45)	-	2.30	1.59	น้อย
การบริการ ส่งเสริมสุขภาพ ผู้สูงอายุ	18.5 (37)	81.5 (163)	12.3 (20)	23.9 (39)	40.5 (66)	23.3 (38)	-	2.65	1.53	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านสุขภาพ และการ รักษาพยาบาล	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
การบริการให้ คำแนะนำ เกี่ยวกับสุขภาพ และโรคภัยไข้เจ็บ เป็นรายบุคคล	21.5 (43)	78.5 (157)	9.6 (15)	22.9 (36)	42.7 (67)	23.6 (37)	1.3 (2)	2.48	1.54	น้อย
การบริการอำนวยความสะดวก ผู้สูงอายุด้วยการ จัดพาหนะนำ ผู้สูงอายุที่ไม่มี ผู้ดูแลไปส่ง โรงพยาบาล	33.0 (66)	67.0 (134)	11.2 (15)	13.4 (18)	50.7 (68)	23.9 (32)	0.7 (1)	2.08	1.65	น้อย
การบริการ ตรวจวัดสายตา ผู้สูงอายุ	25.0 (50)	75.0 (150)	8.0 (12)	23.3 (35)	40.0 (60)	28.0 (42)	0.7 (1)	2.33	1.60	น้อย
การบริการ สนับสนุน งบประมาณใน การรักษาต่อ กระจกในผู้สูงอายุ	37.0 (74)	63.0 (126)	4.8 (6)	16.7 (21)	43.7 (55)	34.1 (43)	0.8 (1)	1.83	1.56	น้อย
รวม								2.18	1.59	น้อย

2.2 ด้านรายได้

จากการศึกษาว่าไม่ได้ปฏิบัติ หรือปฏิบัติและอยู่ในระดับใดในการดำเนินการ จัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษา ปรากฏ ดังนี้

- การบริการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยใช้งบประมาณของ อบต. สรุปใน ภาพรวม พบว่าร้อยละ 12.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 87.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 38.9 ปฏิบัติ ปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.3 ปฏิบัติมากที่สุด และน้อยที่สุดร้อยละ 17.1 ปฏิบัติน้อย โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 แสดงว่า การบริการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยใช้งบประมาณของ อบต. อยู่ในระดับปานกลาง

- การช่วยเหลือค่าครองชีพประจำวัน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 38.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 62.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 45.2 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 33.9 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 8.9 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.84 แสดงว่า การช่วยเหลือค่า ครองชีพประจำวัน อยู่ในระดับน้อย

- การสำรวจรายชื่อผู้สูงอายุเพื่อขอรับการสนับสนุนเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือน สรุปใน ภาพรวม พบว่าร้อยละ 11.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 89.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 28.7 ปฏิบัติ ปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.5 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 11.0 ไม่ได้ปฏิบัติ โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 แสดงว่า การสำรวจรายชื่อผู้สูงอายุเพื่อขอรับการสนับสนุนเบี้ยยังชีพเป็น รายเดือน อยู่ในระดับปานกลาง

- การจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 27.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และ ร้อยละ 73.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 42.5 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.0 ปฏิบัติน้อย และ น้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 แสดงว่า การจัดตั้งกองทุน ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- การให้ทุนประกอบอาชีพที่เหมาะสม สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 33.0 ไม่ได้ ปฏิบัติ และร้อยละ 67.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 43.3 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.9 ปฏิบัติ น้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 แสดงว่า การให้ทุน ประกอบอาชีพที่เหมาะสม อยู่ในระดับน้อย

- การบริการศูนย์ฝึกอาชีพ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 36.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และ ร้อยละ 63.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 39.4 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 39.9 ปฏิบัติน้อย และ

น้อยที่สุดร้อยละ 5.5 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.95 แสดงว่า การบริการศูนย์ฝึกอาชีพ อยู่ในระดับน้อย

- การบริการจัดหางานให้ผู้สูงอายุทำที่บ้าน สรุปลักษณะพบว่ามีร้อยละ 32.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 67.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 42.2 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 32.6 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 6.7 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 แสดงว่า การบริการจัดหางานให้ผู้สูงอายุทำที่บ้าน อยู่ในระดับน้อย

ภาพรวมการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 แสดงว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านรายได้

ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก

ด้านรายได้	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การบริการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยใช้งบประมาณของ อบต.	12.5 (25)	87.5 (175)	26.3 (46)	17.7 (31)	38.9 (68)	17.1 (30)	-	3.09	1.53	ปานกลาง
การช่วยเหลือค่าครองชีพประจำวัน	38.0 (76)	62.0 (124)	8.9 (11)	12.1 (15)	45.2 (56)	33.9 (42)	-	1.84	1.60	น้อย

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านรายได้	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การสำรวจรายชื่อผู้สูงอายุเพื่อขอรับการสนับสนุนเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือน	11.0 (22)	89.0 (178)	18.5 (33)	27.5 (49)	28.7 (51)	25.3 (45)	-	3.02	1.46	ปานกลาง
การจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุ	27.0 (54)	73.0 (146)	13.0 (19)	17.8 (26)	42.5 (62)	26.0 (38)	0.7 (1)	2.31	1.64	น้อย
การให้ทุนประกอบอาชีพที่เหมาะสม	33.0 (66)	67.0 (134)	9.0 (12)	17.2 (23)	43.3 (58)	29.9 (40)	0.7 (1)	2.04	1.62	น้อย
การบริการศูนย์ฝึกอาชีพ	36.5 (73)	63.5 (127)	5.5 (7)	25.2 (32)	39.4 (50)	29.9 (38)	-	1.95	1.64	น้อย
การบริการจัดงานให้ผู้สูงอายุทำที่บ้าน	32.5 (65)	67.5 (135)	6.7 (9)	18.5 (25)	42.2 (57)	32.6 (44)	-	2.02	1.58	น้อย
รวม								2.32	1.58	น้อย

2.3 ด้านที่พักอาศัย

จากการศึกษาว่าไม่ได้ปฏิบัติ หรือปฏิบัติและอยู่ในระดับใดในการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านที่พักอาศัย ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- การบริการครอบครัวอุปการะ เป็นบริการที่จัดให้แก่ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวหรือไร้ที่พึ่ง สรุปลักษณะพบว่ามีร้อยละ 33.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 67.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 50.7 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.9 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 1.5 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 แสดงว่า การบริการครอบครัวอุปการะ เป็นบริการที่จัดให้แก่ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวหรือไร้ที่พึ่ง อยู่ในระดับน้อย

- การจัดสรรงบประมาณให้ผู้สูงอายุที่ประสบภัย สรุปลักษณะพบว่ามีร้อยละ 14.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 86.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 37.8 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.3 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 1.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 แสดงว่า การจัดสรรงบประมาณให้ผู้สูงอายุที่ประสบภัย อยู่ในระดับปานกลาง

- การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ผู้สูงอายุที่มีความยากจน สรุปลักษณะพบว่ามีร้อยละ 11.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 88.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 32.8 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.9 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.1 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 แสดงว่า การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ผู้สูงอายุที่มีความยากจน อยู่ในระดับปานกลาง

- การสงเคราะห์เครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ผู้สูงอายุ สรุปลักษณะพบว่ามีร้อยละ 12.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 87.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 33.7 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.1 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 9.1 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 แสดงว่า การสงเคราะห์เครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวมการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านที่พักอาศัย ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 แสดงว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านที่พักอาศัยขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 จำแนกตามการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านที่พักอาศัย
 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก

ด้านที่พักอาศัย	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การบริการครอบครัวอุปการะเป็นบริการที่จัดให้แก่ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวหรือไร้ที่พึ่ง	33.0 (66)	67.0 (134)	10.4 (14)	13.4 (18)	50.7 (68)	23.9 (32)	1.5 (2)	2.06	1.63	น้อย
การจัดสรรงบประมาณให้ผู้สูงอายุที่ประสบภัย	14.0 (28)	86.0 (172)	6.4 (11)	26.7 (46)	37.8 (65)	27.3 (47)	1.7 (3)	2.66	1.40	ปานกลาง
การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ผู้สูงอายุที่มีความยากจน	11.5 (23)	88.5 (177)	7.9 (14)	29.9 (53)	32.8 (58)	28.2 (50)	1.1 (2)	2.79	1.40	ปานกลาง
การสงเคราะห์เครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ผู้สูงอายุ	12.5 (25)	87.5 (175)	9.1 (16)	29.1 (51)	33.7 (59)	28.0 (49)	-	2.80	1.38	ปานกลาง
รวม								2.60	1.50	น้อย

2.4 ด้านนันทนาการ

จากการศึกษาว่าไม่ได้ปฏิบัติ หรือปฏิบัติและอยู่ในระดับใดในการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านนันทนาการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- การมีศูนย์หรือชมรมผู้สูงอายุในชุมชน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 18.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 82.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 39.0 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.0 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 0.6 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 แสดงว่า การมีศูนย์หรือชมรมผู้สูงอายุในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

- การมีศูนย์นันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 27.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 72.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 46.2 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.2 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 4.8 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 แสดงว่า การมีศูนย์นันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- การมีสวนสาธารณะในชุมชน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 30.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 70.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 43.6 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.1 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 แสดงว่า การมีสวนสาธารณะในชุมชน อยู่ในระดับน้อย

- การมีลานกีฬาออกกำลังกายในชุมชน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 17.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 83.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 31.9 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 30.1 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.6 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 แสดงว่า การมีลานกีฬาออกกำลังกายในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

- การไปฝึกอบรมสัมมนาศึกษาดูงาน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 29.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 71.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 36.6 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 33.1 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 7.7 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 แสดงว่า การไปฝึกอบรมสัมมนาศึกษาดูงาน อยู่ในระดับน้อย

- การไปทัศนศึกษาแหล่งธรรมชาติ ศาสนสถาน แหล่งท่องเที่ยวนอกสถานที่ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 35.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 64.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 37.2 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 33.3 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 8.5 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 แสดงว่า การไปทัศนศึกษาแหล่งธรรมชาติ ศาสนสถาน แหล่งท่องเที่ยวนอกสถานที่ อยู่ในระดับน้อย

- การมีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุในชุมชน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 27.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 72.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 37.9 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.6 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 แสดงว่า การมีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุในชุมชน อยู่ในระดับน้อย

- การมีกิจกรรมรดน้ำขอพรผู้สูงอายุวันสงกรานต์ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 11.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 88.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 33.9 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.9 ปฏิบัติมากที่สุด และน้อยที่สุดร้อยละ 0.6 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 แสดงว่า การมีกิจกรรมรดน้ำขอพรผู้สูงอายุวันสงกรานต์ อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวมการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านนันทนาการ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 แสดงว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านนันทนาการ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านนันทนาการ
ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก

ด้านนันทนาการ	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การมีศูนย์หรือชมรมผู้สูงอายุในชุมชน	18.0 (36)	82.0 (164)	8.5 (14)	28.0 (46)	39.0 (64)	23.8 (39)	0.6 (1)	2.63	1.50	ปานกลาง
การมีศูนย์นันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ	27.5 (55)	72.5 (145)	4.8 (7)	26.2 (38)	46.2 (67)	22.8 (33)	-	2.27	1.60	น้อย
การมีสวนสาธารณะในชุมชน	30.0 (60)	70.0 (140)	5.7 (8)	22.9 (32)	43.6 (61)	27.1 (38)	0.7 (1)	2.14	1.58	น้อย

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านนันทนาการ	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การมีลานกีฬา ออกกำลังกายใน ชุมชน	17.0 (34)	83.0 (166)	12.7 (21)	24.7 (41)	31.9 (53)	30.1 (50)	0.6 (1)	2.65	1.52	ปานกลาง
การไปฝึกอบรม สัมนาศึกษาดูงาน	29.0 (58)	71.0 (142)	7.7 (11)	22.5 (32)	36.6 (52)	33.1 (47)	-	2.17	1.59	น้อย
การไปทัศนศึกษา แหล่งธรรมชาติ ศาสนสถาน แหล่งท่องเที่ยว นอกสถานที่	35.5 (71)	64.5 (129)	8.5 (11)	20.9 (27)	37.2 (48)	33.3 (43)	-	1.97	1.65	น้อย
การมีกิจกรรม การแข่งขันกีฬา ผู้สูงอายุในชุมชน	27.5 (55)	72.5 (145)	12.4 (18)	21.4 (31)	37.9 (55)	27.6 (40)	0.7 (1)	2.30	1.65	น้อย
การมีกิจกรรมรด น้ำขอพรผู้สูงอายุ วันสงกรานต์	11.5 (23)	88.5 (177)	29.9 (53)	17.5 (31)	33.9 (60)	18.1 (32)	0.6 (1)	3.17	1.55	ปานกลาง
รวม								2.41	1.58	น้อย

2.5 ด้านความมั่นคง ครอบครัวยุฒิดูแล และการคุ้มครอง

จากการศึกษาว่าไม่ได้ปฏิบัติ หรือปฏิบัติและอยู่ในระดับใดในการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านความมั่นคง ครอบครัวยุฒิดูแล และการคุ้มครอง ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องจนวาระสุดท้ายของชีวิต สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 23.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 76.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 43.1 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.9 ปฏิบัติมาก และปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 11.1 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 แสดงว่า การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องจนวาระสุดท้ายของชีวิต อยู่ในระดับน้อย

- การรณรงค์ให้คนในครอบครัว และชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 21.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 79.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 46.2 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.2 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 0.6 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 แสดงว่า การรณรงค์ให้คนในครอบครัว และชุมชนเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง

- การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำหรับผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 28.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 71.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 37.8 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 31.5 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 8.4 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 แสดงว่า การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำหรับผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- การจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 15.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 84.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 34.9 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 25.4 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 0.6 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 แสดงว่า การจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง

- การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมวัยสูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 29.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 70.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 46.0 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.1 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 3.6 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 แสดงว่า การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมวัยสูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- การช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบอันตราย สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 24.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 75.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 34.7 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 32.0 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 7.3 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 แสดงว่า การช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบอันตราย อยู่ในระดับน้อย

- การมีชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์ให้ผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 28.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 71.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 42.0 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.6 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 11.2 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 แสดงว่า การมีชมรมฅาปนกิจสงเคราะห์ให้ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- การจัดห้องน้ำให้มีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ ใน อบต. สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 32.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 68.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 39.0 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 30.9 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 8.8 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 แสดงว่า การจัดห้องน้ำให้มีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ ใน อบต. อยู่ในระดับน้อย

- การปรับปรุงห้องน้ำให้มีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ ใน อบต. สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 28.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 71.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 39.9 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 30.1 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 แสดงว่า การปรับปรุงห้องน้ำให้มีอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ ใน อบต. อยู่ในระดับน้อย

- การจัดตั้งตู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 13.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 86.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 40.5 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.3 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.2 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 แสดงว่า การจัดตั้งตู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ อยู่ในระดับปานกลาง

- การจัดตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ แก่ผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 23.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 76.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 47.7 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 24.2 ปฏิบัติมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 6.5 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 แสดงว่า การจัดตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ แก่ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- การจัดการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 25.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 75.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 39.3 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.3 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 แสดงว่า การจัดการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- การสรรหาผู้มีความรู้และจัดอบรมความรู้เรื่องกฎหมายให้แก่ผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 32.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 68.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 45.6 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.2 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 5.1 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 แสดงว่า การสรรหาผู้มีความรู้และจัดอบรมความรู้เรื่องกฎหมายให้แก่ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- การช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 20.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 79.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 40.9 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 25.8 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 1.3 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 แสดงว่า การช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง อยู่ในระดับน้อย

ภาพรวมการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านความมั่นคง ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 แสดงว่าการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านความมั่นคง ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครองขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการดำเนินการจัดสวัสดิการ
ผู้สูงอายุด้านความมั่นคง ครอบครัว ผู้ดูแลและ
การคุ้มครองขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดนครนายก

ด้านความมั่นคง ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
การส่งเสริมให้ ผู้สูงอายุได้อยู่กับ ครอบครัวอย่างมี คุณภาพและ ต่อเนื่องจนวาระ สุดท้ายของชีวิต	23.5 (47)	76.5 (153)	11.1 (17)	22.9 (35)	43.1 (66)	22.9 (35)	-	2.47	1.59	น้อย
การรณรงค์ให้คน ในครอบครัว และ ชุมชนเห็นคุณค่า ของผู้สูงอายุ	21.0 (42)	79.0 (158)	13.3 (21)	22.2 (35)	46.2 (73)	17.7 (28)	0.6 (1)	2.61	1.58	ปาน กลาง
การจัดตั้งศูนย์ ข้อมูลข่าวสาร สำหรับผู้สูงอายุ	28.5 (57)	71.5 (143)	8.4 (12)	22.4 (32)	37.8 (54)	31.5 (45)	-	2.20	1.60	น้อย

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านความมั่นคง ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
การจัดที่อ่าน หนังสือประจำ หมู่บ้าน	15.5 (31)	84.5 (169)	15.4 (26)	25.4 (43)	34.9 (59)	23.7 (40)	0.6 (1)	2.80	1.52	ปาน กลาง
การจัดกิจกรรม เตรียมความพร้อม วัยสูงอายุ	29.5 (59)	70.5 (141)	3.6 (5)	22.3 (31)	46.0 (66)	28.1 (39)	-	2.13	1.53	น้อย
การช่วยเหลือ ผู้สูงอายุที่ประสบ อันตราย	24.5 (49)	75.5 (151)	7.3 (11)	26.0 (39)	34.7 (53)	32.0 (48)	-	2.33	1.60	น้อย
การมีชมรม ฌาปนกิจ สงเคราะห์ให้ ผู้สูงอายุ	28.5 (57)	71.5 (143)	11.2 (16)	20.3 (29)	42.0 (60)	26.6 (38)	-	2.26	1.64	น้อย
การจัดห้องน้ำให้ มีอุปกรณ์สำหรับ ผู้สูงอายุใน อบต.	32.0 (64)	68.0 (136)	8.8 (12)	21.3 (29)	39.0 (53)	30.9 (42)	-	2.10	1.63	น้อย
การปรับปรุง ห้องน้ำให้มี อุปกรณ์สำหรับ ผู้สูงอายุใน อบต.	28.5 (57)	71.5 (147)	6.3 (9)	23.1 (33)	39.9 (57)	30.1 (43)	0.7 (1)	2.17	1.57	น้อย
การจัดตั้งตู้รับ เรื่องราวร้องทุกข์	13.5 (27)	86.5 (173)	11.0 (19)	28.3 (49)	40.5 (70)	19.1 (33)	1.2 (2)	2.85	1.43	ปาน กลาง
การจัดตั้งศูนย์รับ เรื่องราวร้องทุกข์ แก่ผู้สูงอายุ	23.5 (47)	76.5 (153)	6.5 (10)	24.2 (37)	47.7 (73)	21.6 (33)	-	2.42	1.53	น้อย

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านความมั่นคง ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
การจัดการแก้ไข ปัญหาให้แก่ ผู้สูงอายุ	25.0 (50)	75.0 (150)	8.0 (12)	24.7 (37)	39.3 (59)	27.3 (41)	0.7 (1)	2.34	1.57	น้อย
การสรรหาผู้มี ความรู้และจัด อบรมความรู้เรื่อง กฎหมายให้แก่ ผู้สูงอายุ	32.0 (64)	68.0 (136)	5.1 (7)	22.1 (30)	45.6 (62)	27.2 (37)	-	2.08	1.60	น้อย
การช่วยเหลือ ผู้สูงอายุที่ถูก ทอดทิ้ง	20.5 (41)	79.5 (159)	8.8 (14)	23.3 (37)	40.9 (65)	25.8 (41)	1.3 (2)	2.49	1.52	น้อย
รวม								2.38	1.60	น้อย

2.6 ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน

จากการศึกษาว่าไม่ได้ปฏิบัติ หรือปฏิบัติและอยู่ในระดับใดในการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- การมีอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 29.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 71.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 43.0 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.5 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 แสดงว่า การมีอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชน อยู่ในระดับน้อย

- การฝึกอบรมให้มีผู้ดูแลผู้สูงอายุในครัวเรือน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 27.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 73.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 45.2 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 25.3 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 8.2 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 แสดงว่าการฝึกอบรมให้มีผู้ดูแลผู้สูงอายุในครัวเรือน อยู่ในระดับน้อย

- การบริการเยี่ยมบ้าน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 27.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 73.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 39.7 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.5 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 แสดงว่าการบริการเยี่ยมบ้าน อยู่ในระดับน้อย

- การจัดตั้งศูนย์ดูแลผู้สูงอายุในเวลากลางวัน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 42.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 58.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 39.7 ปฏิบัติน้อย รองลงมาร้อยละ 38.8 ปฏิบัติปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 0.9 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.65 แสดงว่าการจัดตั้งศูนย์ดูแลผู้สูงอายุในเวลากลางวัน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

- การจัดระบบดูแลผู้สูงอายุในชุมชน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 38.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 61.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 40.7 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 36.6 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 1.6 ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 แสดงว่าการจัดระบบดูแลผู้สูงอายุในชุมชน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

- การสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีเครือข่ายช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชุมชน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 34.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 66.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 38.6 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 31.8 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 3.8 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.99 แสดงว่าการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีเครือข่ายช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชุมชน อยู่ในระดับน้อย

- การบริการแม่บ้าน โดยการจัดส่งแม่บ้านไปช่วยเหลือผู้สูงอายุในการทำงานบ้าน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 42.5 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 57.5 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 42.6 ปฏิบัติปานกลาง รองลงมาร้อยละ 34.8 ปฏิบัติน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 4.3 ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.68 แสดงว่าการบริการแม่บ้าน โดยการจัดส่งแม่บ้านไปช่วยเหลือผู้สูงอายุในการทำงานบ้าน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ภาพรวมการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านการสร้างบริการและเครือข่าย การเกื้อหนุน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 แสดงว่าการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9
จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการดำเนินการจัดสวัสดิการ
ผู้สูงอายุด้านการสร้างบริการและเครือข่าย
การเกื้อหนุนขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดนครนายก

ด้านการสร้าง บริการและ เครือข่ายการ เกื้อหนุน	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
การมีอาสาสมัคร ดูแลผู้สูงอายุใน ชุมชน	29.0 (58)	71.0 (142)	10.6 (15)	18.3 (26)	43.0 (61)	27.5 (39)	0.7 (1)	2.21	1.62	น้อย
การฝึกอบรมให้มี ผู้ดูแลผู้สูงอายุใน ครัวเรือน	27.0 (54)	73.0 (146)	8.2 (12)	21.2 (31)	45.2 (66)	25.3 (37)	-	2.28	1.58	น้อย
การบริการเยี่ยม บ้าน	27.0 (54)	73.0 (146)	13.7 (20)	16.4 (24)	39.7 (58)	29.5 (43)	0.7 (1)	2.29	1.64	น้อย
การจัดตั้งศูนย์ ดูแลผู้สูงอายุใน เวลากลางวัน	42.0 (84)	58.0 (116)	4.3 (5)	16.4 (19)	38.8 (45)	39.7 (46)	0.9 (1)	1.65	1.55	น้อย ที่สุด
การจัดระบบดูแล ผู้สูงอายุในชุมชน	38.5 (77)	61.5 (123)	2.4 (3)	18.7 (23)	40.7 (50)	36.6 (45)	1.6 (2)	1.75	1.53	น้อย ที่สุด
การสนับสนุนให้ ผู้สูงอายุมีเครือข่าย ช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในชุมชน	34.0 (68)	66.0 (132)	3.8 (5)	25.8 (34)	38.6 (51)	31.8 (42)	-	1.99	1.59	น้อย

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ด้านการสร้าง บริการและ เครือข่ายการ เกื้อหนุน	(N = 200)		ระดับการปฏิบัติ							
	ไม่ได้ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
การบริการ แม่บ้าน โดยการ จัดส่งแม่บ้านไป ช่วยเหลือ ผู้สูงอายุในการ ทำงานบ้าน	42.5 (85)	57.5 (115)	4.3 (5)	18.3 (21)	42.6 (49)	34.8 (40)	-	1.68	1.58	น้อย ที่สุด
รวม								2.00	1.58	น้อย

สรุปภาพรวมการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ใน จังหวัดนครนายก เมื่อพิจารณาการดำเนินการเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ อันดับแรกคือ ด้านที่พักอาศัย รองลงมาคือ ด้านนันทนาการ ด้านความมั่นคง ครอบครั ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ด้านรายได้ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล และด้านการสร้างบริการ และเครือข่ายการเกื้อหนุน ตามลำดับ อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60, 2.41, 2.38, 2.32, 2.18 และ 2.00 ตามลำดับ ดังนั้นการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10

สรุปค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการดำเนินการ
จัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดนครนายก

การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
- ด้านที่พักอาศัย	2.60	1.50	น้อย
- ด้านนันทนาการ	2.41	1.58	น้อย
- ด้านความมั่นคง ครอบครัวยุฒิดูแล และการคุ้มครอง	2.38	1.60	น้อย
- ด้านรายได้	2.32	1.58	น้อย
- ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล	2.18	1.59	น้อย
- ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน	2.00	1.58	น้อย
รวม	2.31	1.57	น้อย

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบการศึกษาในเรื่องปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ไว้ 3 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านการบริหาร ด้านการปฏิบัติงาน ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

3.1 ด้านนโยบาย

จากการศึกษาปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบาย ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- บุคลากรในองค์กรขาดความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 27.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 72.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 44.1 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง รองลงมาร้อยละ 35.2 มีปัญหาอุปสรรคมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 2.8 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 แสดงว่า บุคลากรในองค์กรขาดความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- ผู้บริหารขาดการนำเสนอชี้แจงมาตรฐานแก่ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 30.0 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 70.0 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 40.7 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 39.3 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 2.1 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 แสดงว่า ผู้บริหารขาดการนำเสนอชี้แจงมาตรฐานแก่ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ อยู่ในระดับน้อย

- องค์การมีการวางแผนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในบางประเด็นที่สนใจ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 34.0 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 66.0 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 41.7 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 40.2 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 2.3 มีปัญหาอุปสรรคมากที่สุด และมีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 แสดงว่า องค์การมีการวางแผนในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในบางประเด็นที่สนใจ อยู่ในระดับน้อย

- องค์การมีจัดสวัสดิการผู้สูงอายุตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุในบางด้าน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 31.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 68.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 42.3 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง รองลงมาร้อยละ 38.0 มีปัญหาอุปสรรคมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.5 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 แสดงว่า องค์การมีจัดสวัสดิการผู้สูงอายุตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุในบางด้าน อยู่ในระดับน้อย

- การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายองค์กร จึงทำให้การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุเป็นไปอย่างยากลำบาก สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 32.0 ไม่ได้ปฏิบัติ และร้อยละ 68.0 ปฏิบัติ โดยร้อยละ 39.0 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 38.2 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 1.5 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 แสดงว่า การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายองค์กร จึงทำให้การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุเป็นไปอย่างยากลำบาก อยู่ในระดับน้อย

- การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาผู้สูงอายุมักจะอยู่ในลำดับท้ายๆ จึงทำให้ไม่สามารถกำหนดนโยบายองค์กรที่แน่นอนได้ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 29.0 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 71.0 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 43.7 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 36.6 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 2.1 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 แสดงว่า การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาผู้สูงอายุมักจะอยู่ในลำดับท้ายๆ จึงทำให้ไม่สามารถกำหนดนโยบายองค์กรที่แน่นอนได้ อยู่ในระดับน้อย

ภาพรวมของปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบาย ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 แสดงว่า ปัญหา อุปสรรค การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบาย ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11
จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการ
ผู้สูงอายุ ด้านนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดนครนายก

ด้านนโยบาย	(N = 200)		ระดับปัญหา อุปสรรค							
	ไม่มี ปัญหา อุปสรรค	มี ปัญหา อุปสรรค	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
บุคลากรใน องค์กรขาด ความรู้ความ เข้าใจใน มาตรฐานการ สงเคราะห์ ผู้สูงอายุ	27.5 (55)	72.5 (145)	4.1 (6)	35.2 (51)	44.1 (64)	13.8 (20)	2.8 (4)	2.35	1.62	น้อย
ผู้บริหารขาด การนำเสนอ ชี้แจง มาตรฐานแก่ ผู้เกี่ยวข้อง รับทราบ	30.0 (60)	70.0 (140)	4.3 (6)	40.7 (57)	39.3 (55)	13.6 (19)	2.1 (3)	2.32	1.70	น้อย
องค์กรมีการ วางแผนใน การจัด สวัสดิการ ผู้สูงอายุใน บางประเด็นที่ สนใจ	34.0 (68)	66.0 (132)	2.3 (3)	41.7 (55)	40.2 (53)	13.6 (18)	2.3 (3)	2.17	1.69	น้อย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านนโยบาย	(N = 200)		ระดับปัญหา อุปสรรค							
	ไม่มี ปัญหา อุปสรรค	มี ปัญหา อุปสรรค	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
องค์กรมีจัด สวัสดิการ ผู้สูงอายุตาม มาตรฐานการ สงเคราะห์ ผู้สูงอายุในบาง ด้าน	31.5 (63)	68.5 (137)	8.0 (11)	38.0 (52)	42.3 (58)	10.2 (14)	1.5 (2)	2.34	1.73	น้อย
การจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ เป็นเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับ หลายองค์กร จึงทำให้การ จัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุเป็นไป อย่างยากลำบาก	32.0 (64)	68.0 (136)	7.4 (10)	39.0 (53)	38.2 (52)	14.0 (19)	1.5 (2)	2.29	1.73	น้อย
การจัดลำดับ ความสำคัญของ ปัญหาผู้สูงอายุ มักจะอยู่ในลำดับ ท้ายๆ จึงทำให้ไม่ สามารถกำหนด นโยบายองค์กรที่ แน่นอนได้	29.0 (58)	71.0 (142)	6.3 (9)	43.7 (62)	36.6 (52)	11.3 (16)	2.1 (3)	2.42	1.71	น้อย
รวม								2.32	1.70	น้อย

3.2 ด้านการบริหาร

จากการศึกษาปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการบริหาร ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- อบต. ไม่ได้บูรณาการการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนงานประจำปี ของ อบต. สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 36.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 63.5 มีปัญหา อุปสรรค โดยร้อยละ 44.9 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง รองลงมาร้อยละ 34.6 มีปัญหาอุปสรรค มาก และน้อยที่สุดร้อยละ 2.4 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 แสดงว่า อบต. ไม่ได้บูรณาการการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนงานประจำปีของ อบต. อยู่ ในระดับน้อย

- ผลการทำเวทีประชาคมมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุน้อย ทำให้ไม่สามารถจัดทำ แผนงานประจำปีของ อบต. ได้ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 36.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และ ร้อยละ 63.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 44.9 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 38.6 มี ปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 0.8 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.25 แสดงว่า ผลการทำเวทีประชาคมมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุน้อย ทำให้ไม่สามารถ จัดทำแผนงานประจำปีของ อบต. ได้ อยู่ในระดับน้อย

- องค์กรมีงบประมาณน้อยไป ทำให้ไม่สามารถจัดสวัสดิการผู้สูงอายุได้ สรุปใน ภาพรวม พบว่าร้อยละ 27.0 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 73.0 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 46.6 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 32.9 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุด ร้อยละ 6.2 มีปัญหาอุปสรรคน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 แสดงว่า องค์กรมีงบประมาณ น้อยไป ทำให้ไม่สามารถจัดสวัสดิการผู้สูงอายุได้ อยู่ในระดับปานกลาง

- อบต. มีขนาดเล็ก ทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สรุปใน ภาพรวม พบว่าร้อยละ 30.0 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 70.0 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 48.6 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 31.4 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุด ร้อยละ 0.7 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 แสดงว่า อบต. มีขนาดเล็ก ทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง

- องค์กรไม่ได้มอบหมายผู้ปฏิบัติงานที่จะรับผิดชอบในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการ ผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 36.0 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 64.0 มีปัญหา อุปสรรค โดยร้อยละ 43.8 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 41.4 มีปัญหาอุปสรรค

ปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 0.8 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 แสดงว่า องค์การไม่ได้มอบหมายผู้ปฏิบัติงานที่จะรับผิดชอบในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- องค์การขาดการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 30.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 69.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 46.8 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง รองลงมาร้อยละ 35.3 มีปัญหาอุปสรรคมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 8.6 มีปัญหาอุปสรรคน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 แสดงว่า องค์การขาดการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- องค์การมีวัสดุอุปกรณ์/ เครื่องใช้ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุที่ไม่เพียงพอ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 25.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 74.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 43.0 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 36.9 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 แสดงว่า องค์การมีวัสดุอุปกรณ์/ เครื่องใช้ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุที่ไม่เพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง

- องค์การขาดฐานข้อมูลในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 28.0 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 72.0 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 41.0 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง รองลงมาร้อยละ 37.5 มีปัญหาอุปสรรคมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.4 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 แสดงว่า องค์การขาดฐานข้อมูลในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

ภาพรวมของปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 แสดงว่า ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการ

ผู้สูงอายุ ด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในจังหวัดนครนายก

ด้านการบริหาร	(N = 200)		ระดับปัญหา อุปสรรค							
	ไม่มี ปัญหา อุปสรรค	มี ปัญหา อุปสรรค	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
อบต. ไม่ได้ บูรณาการการจัด สวัสดิการผู้สูงอายุ ให้เป็นส่วนหนึ่ง ของแผนงาน ประจำปีของ อบต.	36.5 (73)	63.5 (127)	7.1 (9)	34.6 (44)	44.9 (57)	11.0 (14)	2.4 (3)	2.12	1.75	น้อย
ผลการทำเวที ประชาคมมีเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับ ผู้สูงอายุทำให้ ไม่สามารถจัดทำ แผนงานประจำปี ของ อบต. ได้	36.5 (73)	63.5 (127)	8.7 (11)	44.9 (57)	38.6 (49)	7.1 (9)	0.8 (1)	2.25	1.82	น้อย
องค์กรมี งบประมาณ น้อยไป ทำให้ ไม่สามารถจัด สวัสดิการผู้สูงอายุ ได้	27.0 (54)	73.0 (146)	14.4 (21)	46.6 (68)	32.9 (48)	6.2 (9)	-	2.70	1.80	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ด้านการบริหาร	(N = 200)		ระดับปัญหา อุปสรรค							
	ไม่มี ปัญหา อุปสรรค	มี ปัญหา อุปสรรค	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
อบต. มีขนาดเล็ก ทำให้มีรายได้ไม่ เพียงพอต่อการจัด สวัสดิการผู้สูงอายุ	30.0 (60)	70.0 (140)	15.0 (21)	48.6 (68)	31.4 (44)	4.3 (6)	0.7 (1)	2.61	1.84	ปาน กลาง
องค์กรไม่ได้ มอบหมาย ผู้ปฏิบัติงานที่จะ รับผิดชอบในการ ปฏิบัติงานด้าน สวัสดิการผู้สูงอายุ	36.0 (72)	64.0 (128)	6.3 (8)	43.8 (56)	41.4 (53)	7.8 (10)	0.8 (1)	2.22	1.80	น้อย
องค์กรขาดการ เตรียมความพร้อม ด้านบุคลากรใน การจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ	30.5 (61)	69.5 (139)	9.4 (13)	35.3 (49)	46.8 (65)	8.6 (12)	-	2.40	1.72	น้อย
องค์กรมีวัสดุ อุปกรณ์/เครื่องใช้ ในการจัด สวัสดิการผู้สูงอายุ ที่ไม่เพียงพอ	25.5 (51)	74.5 (149)	9.4 (14)	43.0 (64)	36.9 (55)	10.1 (15)	0.7 (1)	2.61	1.70	ปาน กลาง
องค์กรขาด ฐานข้อมูลในการ จัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ	28.0 (56)	72.0 (144)	8.3 (12)	37.5 (54)	41.0 (59)	11.8 (17)	1.4 (2)	2.44	1.69	น้อย
รวม								2.42	1.77	น้อย

3.4 ด้านการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- ผู้ปฏิบัติงานขาดแนวทางการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 32.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 67.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 43.0 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 38.5 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 2.2 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานขาดแนวทางการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- ผู้ปฏิบัติงานขาดการประชาสัมพันธ์การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 36.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 63.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 44.1 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 39.4 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 1.6 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานขาดการประชาสัมพันธ์การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 34.0 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 66.0 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 49.2 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง รองลงมาร้อยละ 36.4 มีปัญหาอุปสรรคมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 0.8 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- ผู้ปฏิบัติงานขาดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 30.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 69.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 39.6 มีปัญหาอุปสรรคมาก และมีปัญหาอุปสรรคปานกลาง รองลงมาร้อยละ 13.7 ปัญหาอุปสรรคน้อย และน้อยที่สุดร้อยละ 1.4 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานขาดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อย

- ผู้ปฏิบัติงานขาดการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุเพื่อใช้ในการวางแผนการปฏิบัติงาน สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 32.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 67.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 40.7 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง รองลงมาร้อยละ 40.0 มีปัญหาอุปสรรคมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.5 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานขาดการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุเพื่อใช้ในการวางแผนการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับน้อย

- ผู้ปฏิบัติงานขาดการประสานงานกับ หน่วยงานภายนอกในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 29.0 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 71.0 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 44.4 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 37.3 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานขาดการประสานงานกับ หน่วยงานภายนอกในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุอยู่ในระดับน้อย

- ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้รับการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุ สรุปในภาพรวม พบว่าร้อยละ 23.5 ไม่มีปัญหาอุปสรรค และร้อยละ 76.5 มีปัญหาอุปสรรค โดยร้อยละ 55.6 มีปัญหาอุปสรรคมาก รองลงมาร้อยละ 24.2 มีปัญหาอุปสรรคปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 0.7 มีปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้รับการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวมของปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 แสดงว่า ปัญหาอุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ
ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดนครนายก

ด้านการปฏิบัติงาน	(N = 200)		ระดับปัญหา อุปสรรค							
	ไม่มี ปัญหา อุปสรรค	มี ปัญหา อุปสรรค	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
ผู้ปฏิบัติงานขาด แนวทางการจัด สวัสดิการผู้สูงอายุ	32.5 (65)	67.5 (135)	8.9 (12)	43.0 (58)	38.5 (52)	7.4 (10)	2.2 (3)	2.36	1.80	น้อย

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านการปฏิบัติงาน	(N = 200)		ระดับปัญหา อุปสรรค							
	ไม่มี ปัญหา อุปสรรค	มี ปัญหา อุปสรรค	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
ผู้ปฏิบัติงานขาด การประชาสัมพันธ์ การจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ	36.5 (73)	63.5 (127)	6.3 (8)	44.1 (56)	39.4 (50)	8.7 (11)	1.6 (2)	2.19	1.78	น้อย
ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้ รับความร่วมมือ จากหน่วยงานอื่น ในการจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ	34.0 (68)	66.0 (132)	4.5 (6)	36.4 (48)	49.2 (65)	9.1 (12)	0.8 (1)	2.21	1.70	น้อย
ผู้ปฏิบัติงานขาด ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ผู้สูงอายุ	30.5 (61)	69.5 (139)	5.8 (8)	39.6 (55)	39.6 (55)	13.7 (19)	1.4 (2)	2.33	1.70	น้อย
ผู้ปฏิบัติงานขาด การสำรวจข้อมูล ผู้สูงอายุเพื่อใช้ใน การวางแผนการ ปฏิบัติงาน	32.5 (65)	67.5 (135)	5.9 (8)	40.0 (54)	40.7 (55)	11.9 (16)	1.5 (2)	2.28	1.72	น้อย
ผู้ปฏิบัติงานขาด การประสานงาน กับ หน่วยงาน ภายนอกในการจัด สวัสดิการผู้สูงอายุ	29.0 (58)	71.0 (142)	9.9 (14)	44.4 (63)	37.3 (53)	7.7 (11)	0.7 (1)	2.52	1.75	น้อย

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านการปฏิบัติงาน	(N = 200)		ระดับปัญหา อุปสรรค							
	ไม่มี ปัญหา อุปสรรค	มี ปัญหา อุปสรรค	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้ รับการฝึกอบรม จากหน่วยงานที่มี ความเชี่ยวชาญใน การดำเนินงาน สวัสดิการผู้สูงอายุ	23.5 (47)	76.5 (153)	13.7 (21)	55.6 (85)	24.2 (37)	5.9 (9)	0.7 (1)	2.88	1.74	ปาน กลาง
รวม								2.40	1.74	น้อย

สรุปภาพรวมปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก เมื่อพิจารณาปัญหา อุปสรรคเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหา อุปสรรค อันดับแรกคือ ด้านการบริหาร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านนโยบาย ตามลำดับ อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 2.40 และ 2.32 ตามลำดับ ดังนั้นปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14

สรุป ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา
อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก

ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการ จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
- ด้านการบริหาร	2.42	1.77	น้อย
- ด้านการปฏิบัติงาน	2.40	1.74	น้อย
- ด้านนโยบาย	2.32	1.70	น้อย
รวม	2.38	1.74	น้อย

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ในเขตจังหวัดนครนายกต่อแนวทางการพัฒนา

การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบการศึกษาในเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ไว้ 3 ด้านคือ ด้านนโยบาย ด้านการบริหาร ด้านการปฏิบัติงาน ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

4.1 ด้านนโยบาย

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบาย ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- องค์การควรจัดอบรมให้ความรู้ด้าน มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ร้อยละ 44.0 เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 43.5 เห็นด้วยมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 แสดงว่า องค์การควรจัดอบรมให้ความรู้ด้าน มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

- องค์การควรมีการจัดประชุมกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงในเรื่องของการนำมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุมาใช้ ร้อยละ 45.0 เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 43.0 เห็นด้วยมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 แสดงว่า องค์การควรมีการจัดประชุมกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงในเรื่องของการนำมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุมาใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด

- องค์การควรมีการวางแผนการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบในทุกๆ ด้าน ร้อยละ 46.5 เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 41.0 เห็นด้วยมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 แสดงว่า องค์การควรมีการวางแผนการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบในทุกๆ ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด

- องค์การควรจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทุกด้าน ร้อยละ 48.0 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 39.5 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุดร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 แสดงว่า องค์การควรจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด

- องค์กรควรมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อระดมทรัพยากรมาจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ร้อยละ 43.5 เห็นด้วยมาก รองลงมา ร้อยละ 42.0 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุด ร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 แสดงว่า องค์กรควรมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อระดมทรัพยากรมาจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

- องค์กรควรให้ความสำคัญกับการจัดลำดับของปัญหาของผู้สูงอายุ ในการกำหนดนโยบายสวัสดิการผู้สูงอายุ ร้อยละ 44.0 เห็นด้วยมาก รองลงมา ร้อยละ 43.0 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุด ร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 แสดงว่า องค์กรควรให้ความสำคัญกับการจัดลำดับของปัญหาของผู้สูงอายุ ในการกำหนดนโยบายสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพรวมของแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบาย ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 แสดงว่า แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบาย ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับ มากที่สุด ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ด้านนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในจังหวัดนครนายก

ด้านนโยบาย	ระดับความคิดเห็น							การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
องค์กรควรจัดอบรมให้ความรู้ด้าน มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ	44.0 (88)	43.5 (87)	11.0 (22)	1.0 (2)	0.5 (1)	4.30	0.74	มากที่สุด
องค์กรควรมีการจัดประชุมกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงในเรื่องของการนำมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุมาใช้	45.0 (90)	43.0 (86)	10.5 (21)	0.5 (1)	1.0 (2)	4.31	0.80	มากที่สุด

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ด้านนโยบาย	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
องค์กรควรมีการวางแผนการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบในทุกๆ ด้าน	46.5 (93)	41.0 (82)	12.0 (24)	0.5 (1)	-	4.34	0.7	มากที่สุด
องค์กรควรจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทุกด้าน	39.5 (79)	48.0 (96)	12.0 (24)	0.5 (1)	-	4.26	0.68	มากที่สุด
องค์กรควรมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อระดมทรัพยากรมาจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ	42.0 (84)	43.5 (87)	12.5 (25)	1.5 (3)	0.5 (1)	4.25	0.80	มากที่สุด
องค์กรควรให้ความสำคัญกับการจัดลำดับของปัญหาของผู้สูงอายุ ในการกำหนดนโยบายสวัสดิการผู้สูงอายุ	43.0 (86)	44.0 (88)	11.5 (23)	1.5 (3)	-	4.29	0.73	มากที่สุด
รวม						4.29	0.74	มากที่สุด

4.2 ด้านบริหาร

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านบริหาร ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- อบต. ควรบูรณาการการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุกับงานด้านอื่นๆ ของ อบต. ร้อยละ 44.5 เห็นด้วยมากที่สุด และเห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 9.5 เห็นด้วยปานกลาง และน้อยที่สุด ร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 แสดงว่า อบต. ควรบูรณาการการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุกับงานด้านอื่นๆ ของ อบต. อยู่ในระดับมากที่สุด

- อบต. ควรจัดประชุมร่วมกับผู้นำชุมชนเพื่อรับทราบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ร้อยละ 45.5 เห็นด้วยมากที่สุด และเห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 7.5 เห็นด้วยปานกลาง และน้อยที่สุดร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 แสดงว่า อบต. ควรจัดประชุมร่วมกับผู้นำชุมชนเพื่อรับทราบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

- อบต. ควรจัดให้มีงบประมาณสวัสดิการผู้สูงอายุที่เพียงพอ และสอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงาน ร้อยละ 51.5 เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 40.0 เห็นด้วยมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 2.0 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 แสดงว่า อบต. ควรจัดให้มีงบประมาณสวัสดิการผู้สูงอายุที่เพียงพอ และสอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด

- รัฐควรจัดงบประมาณสมทบให้แก่ อบต. ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ร้อยละ 48.0 เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 44.0 เห็นด้วยมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 แสดงว่า รัฐควรจัดงบประมาณสมทบให้แก่ อบต. ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

- อบต. ควรจัดหาผู้ปฏิบัติงานรับผิดชอบงานสวัสดิการผู้สูงอายุโดยตรง ร้อยละ 46.5 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 44.5 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุดร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 แสดงว่า อบต. ควรจัดหาผู้ปฏิบัติงานรับผิดชอบงานสวัสดิการผู้สูงอายุโดยตรง อยู่ในระดับมากที่สุด

- อบต. ควรระดมความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุ ร้อยละ 49.0 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 40.5 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุดร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 แสดงว่า อบต. ควรระดมความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

- อบต. ควรจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์/ เครื่องใช้ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุให้เพียงพอ ร้อยละ 46.0 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 43.0 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุดร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 แสดงว่า อบต. ควรจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์/ เครื่องใช้ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุให้เพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด

- อบต. ควรมีการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุ เพื่อจัดทำทะเบียนผู้สูงอายุ ร้อยละ 45.5 เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 44.0 เห็นด้วยมาก และน้อยที่สุดร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 แสดงว่า อบต. ควรมีการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุ เพื่อจัดทำทะเบียนผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพรวมของแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 แสดงว่า แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับมากที่สุด ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ด้านบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในจังหวัดนครนายก

ด้านบริหาร	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
อบต. ควรบูรณาการการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุกับงานด้านอื่นๆ ของ อบต.	44.5 (89)	44.5 (89)	9.5 (19)	1.5 (3)	-	4.32	0.71	มากที่สุด
อบต. ควรจัดประชุมร่วมกับผู้นำชุมชนเพื่อรับทราบปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ	45.5 (91)	45.5 (91)	7.5 (15)	1.5 (3)	-	4.35	0.70	มากที่สุด
อบต. ควรจัดให้มีงบประมาณสวัสดิการผู้สูงอายุที่เพียงพอและสอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงาน	51.5 (103)	40.0 (80)	6.5 (13)	2.0 (4)	-	4.41	0.70	มากที่สุด

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ด้านบริหาร	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
รัฐควรจัดงบประมาณสมทบให้แก่ อบต. ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ	48.0 (96)	44.0 (88)	6.5 (13)	1.5 (3)	-	4.39	0.70	มากที่สุด
อบต. ควรจัดหาผู้ปฏิบัติงานรับผิดชอบงานสวัสดิการผู้สูงอายุโดยตรง	44.5 (89)	46.5 (93)	8.5 (17)	0.5 (1)	-	4.35	0.70	มากที่สุด
อบต. ควรระดมความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุ	40.5 (81)	49.0 (98)	9.0 (18)	1.5 (3)	-	4.29	0.69	มากที่สุด
อบต. ควรจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ / เครื่องใช้ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุให้เพียงพอ	43.0 (86)	46.0 (92)	9.5 (19)	1.5 (3)	-	4.31	0.70	มากที่สุด
อบต. ควรมีการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุ เพื่อจัดทำทะเบียนผู้สูงอายุ	45.5 (91)	44.0 (88)	9.0 (18)	0.5 (1)	1.0 (2)	4.33	0.74	มากที่สุด
รวม						4.34	0.71	มากที่สุด

4.3 ด้านการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

- ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับคำปรึกษาจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุ ร้อยละ 52.0 เห็นด้วยมาก รองลงมา ร้อยละ 39.5 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุด ร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับคำปรึกษาจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

- ผู้ปฏิบัติงานควรทำการประชาสัมพันธ์งานสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน ร้อยละ 50.0 เห็นด้วยมาก รองลงมา ร้อยละ 43.0 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุด ร้อยละ 7.0 เห็นด้วยปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานควรทำการประชาสัมพันธ์งานสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด

- ผู้ปฏิบัติงานควรมีการประสานงานเพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ ร้อยละ 47.5 เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 45.0 เห็นด้วยมาก และน้อยที่สุด ร้อยละ 1.0 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานควรมีการประสานงานเพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมากที่สุด

- ผู้ปฏิบัติงานควรมีการจัดทะเบียนและฐานข้อมูลผู้สูงอายุของแต่ละหมู่บ้าน ร้อยละ 48.0 เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 45.0 เห็นด้วยมาก และน้อยที่สุด ร้อยละ 1.0 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานควรมีการประสานงานเพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมากที่สุด

- ผู้ปฏิบัติงานควรมีการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุ เพื่อจัดทำทะเบียนผู้สูงอายุ ร้อยละ 46.5 เห็นด้วยมาก รองลงมา ร้อยละ 45.5 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุด ร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานควรมีการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุ เพื่อจัดทำทะเบียนผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

- ผู้ปฏิบัติงานควรประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อระดมความร่วมมือในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ร้อยละ 46.0 เห็นด้วยมากที่สุด และเห็นด้วยมาก รองลงมา ร้อยละ 6.5 เห็นด้วยปานกลาง และน้อยที่สุด ร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานควรประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อระดมความร่วมมือในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมากที่สุด

- ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 47.0 เห็นด้วยมาก รองลงมา ร้อยละ 46.5 เห็นด้วยมากที่สุด และน้อยที่สุด ร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 แสดงว่า ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพรวมของแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 แสดงว่า แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับมากที่สุด ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17

จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในจังหวัดนครนายก

ด้านการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น							การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	
ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับคำปรึกษาจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุ	39.5 (79)	52.0 (104)	7.5 (15)	0.5 (1)	0.5 (1)	4.30	0.67	มากที่สุด
ผู้ปฏิบัติงานควรทำการประชาสัมพันธ์งานสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน	43.0 (86)	50.0 (100)	7.0 (14)	-	-	4.36	0.61	มากที่สุด
ผู้ปฏิบัติงานควรมีการประสานงานเพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ	47.5 (95)	45.0 (90)	6.5 (13)	1.0 (2)	-	4.39	0.70	มากที่สุด

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ด้านการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ผู้ปฏิบัติงานควรมีการจัดทะเบียนและฐานข้อมูลผู้สูงอายุของแต่ละหมู่บ้าน	48.0 (96)	45.0 (90)	6.0 (12)	1.0 (2)	-	4.40	0.65	มากที่สุด
ผู้ปฏิบัติงานควรมีการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุ เพื่อจัดทำทะเบียนผู้สูงอายุ	45.5 (91)	46.5 (93)	7.5 (15)	0.5 (1)	-	4.37	0.64	มากที่สุด
ผู้ปฏิบัติงานควรประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อระดมความร่วมมือในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ	46.0 (92)	46.0 (92)	6.5 (13)	1.5 (3)	-	4.37	0.67	มากที่สุด
ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง	46.5 (93)	47.0 (94)	5.0 (10)	1.0 (2)	0.5 (1)	4.38	0.70	มากที่สุด
รวม						4.37	0.66	มากที่สุด

สรุปภาพรวมแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุเป็นรายด้าน พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ อันดับแรกคือ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการบริหาร และด้านนโยบาย ตามลำดับ อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37, 4.34 และ 4.29 ตามลำดับ ดังนั้นแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ขององค์การบริหาร

ส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18

สรุป ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแนวทางการพัฒนา
การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดนครนายก

แนวทางการพัฒนาการ จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
- ด้านการปฏิบัติงาน	4.37	0.66	มากที่สุด
- ด้านการบริหาร	4.34	0.71	มากที่สุด
- ด้านนโยบาย	4.29	0.74	มากที่สุด
รวม	4.33	0.70	มากที่สุด

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน
ในการดำเนินงานจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเพิ่มเติมในการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ระดับนโยบายพบว่า ร้อยละ 25.0 ของกลุ่มตัวอย่างเสนอให้รัฐควรจัดงบประมาณสมทบให้แก่ อบต. ในการจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ รวมถึงรัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนการให้บริการผู้สูงอายุ ในด้านอื่นๆ เพราะทาง อบต. มีงบประมาณไม่เพียงพอเนื่องจากมีรายได้น้อยเนื่องจากเป็นเพียง อบต. ขั้นเล็กๆ ระดับบริหารพบว่า ร้อยละ 10.0 ของกลุ่มตัวอย่างเสนอให้ หน่วยงานควรจัดลำดับผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และควรมีการขอความร่วมมือ การประสานงานกับระหว่างหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านสวัสดิการผู้สูงอายุ เพื่อการแก้ไขปัญหาการดูแลผู้สูงอายุได้อย่างเป็นระบบ ระดับปฏิบัติการพบว่า ร้อยละ 10.0 ของกลุ่มตัวอย่างเสนอให้ผู้ปฏิบัติงานมีการจัดกิจกรรมให้ผู้สูงอายุทำ เพื่อให้สมองมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และผู้ปฏิบัติงานควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลหรือมีความรู้ด้านสวัสดิการผู้สูงอายุให้มากกว่าเดิม ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19
จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะและ
ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานจัดสวัสดิการ
ผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดนครนายก

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น	จำนวน (N = 40)	ร้อยละ
<u>ระดับนโยบาย</u>		
- รัฐควรจัดงบประมาณสมทบให้แก่ อบต. ในการจัดสรรสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ รวมถึงรัฐควรมีงบประมาณสนับสนุนการให้บริการผู้สูงอายุ ในด้านอื่นๆ	10	25.0
- ควรมีการวางแผนการดำเนินการชี้แจงในเรื่องมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ให้กับผู้เกี่ยวข้องทราบ	4	10.0
- ควรมีการกำหนดแผนการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้บริหาร เพื่อให้ทราบถึงระเบียบในการคัดเลือกและจัดสรรงบประมาณให้กับผู้สูงอายุให้ถูกต้องตามระเบียบ	4	10.0
<u>ระดับบริหาร</u>		
- ควรจัดลำดับผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์	4	10.0
- ควรมีการขอความร่วมมือ การประสานงานกับระหว่างหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านสวัสดิการผู้สูงอายุ เพื่อการแก้ไขปัญหาการดูแลผู้สูงอายุได้อย่างเป็นระบบ	4	10.0
<u>ระดับปฏิบัติการ</u>		
- จัดกิจกรรมให้ผู้สูงอายุทำ เพื่อให้สมองมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4	10.0
- ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลหรือมีความรู้ด้านสวัสดิการผู้สูงอายุให้มากกว่าเดิม	4	10.0
- ควรมีการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุภายในตำบลให้ครบทุกหลังคาเรือน	3	7.5

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น	จำนวน (N = 40)	ร้อยละ
- ควรมีการจัดตั้ง อผส. (อาสาสมัครผู้ดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน) ไว้ในตำบลเพื่อจะได้มีคนมาอาสาดูแลผู้สูงอายุได้อย่างทั่วถึง	3	7.5
รวม	40	100.0

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ในการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้ศึกษาได้กำหนดให้ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในหน่วยงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงานสวัสดิการสังคม และสถานที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ผู้ปฏิบัติงานนั้นสังกัดอยู่ มาเปรียบเทียบหาความแตกต่างกับการดำเนินการจัดบริการสวัสดิการผู้สูงอายุ ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ และความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

6.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อมูลทั่วไปมาเปรียบเทียบความแตกต่างกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

6.1.1 เพศ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ พบว่า เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการดำเนินงานจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ t-test พบว่า ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า เพศที่ต่างกันมีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20
การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับค่าเฉลี่ย
การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

เพศ	จำนวน (N = 200)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	93	3.26	0.69	0.025	0.874
หญิง	107	3.04	0.73		

P < 0.05

6.1.2 อายุ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุมากที่สุดเท่ากับ 3.76 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 3.42 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ F – test (One Way ANOVA) พบว่า อายุของบุคลากรที่ต่างกันมีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.21 และตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.21
การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับค่าเฉลี่ย
การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

อายุ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.
21 – 30 ปี	46	3.42	0.41
31 – 40 ปี	86	3.49	0.50
41 – 50 ปี	47	3.51	0.39
51 – 60 ปี	18	3.69	0.32
61 ปีขึ้นไป	3	3.76	0.51

ตารางที่ 4.22
การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
อายุกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4.834	4	1.208	2.374	0.054
ภายในกลุ่ม	99.257	195	0.509		
รวม	104.091	199			

$P < 0.05$

6.1.3 ระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุมากที่สุดเท่ากับ 4.42 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 3.35 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ F – test (One Way ANOVA) พบว่า ระดับการศึกษาของบุคลากรที่ต่างกันมีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.23 และตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.23
การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา
กับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ระดับการศึกษา	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	4.42	0.26
มัธยมศึกษาตอนปลาย	16	3.66	0.40
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	38	3.59	0.44
ปริญญาตรี	113	3.47	0.44
ปริญญาโท	31	3.35	0.41

ตารางที่ 4.24
การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ระดับการศึกษา กับค่าเฉลี่ยการดำเนินการ
จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4.517	4	1.129	2.212	0.069
ภายในกลุ่ม	99.573	195	0.511		
รวม	104.091	199			

$P < 0.05$

6.1.4 ตำแหน่งในหน่วยงาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งในหน่วยงานเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุมากที่สุดเท่ากับ 3.62 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งในหน่วยงานเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และหัวหน้าส่วน มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 3.43 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ F – test (One Way ANOVA) พบว่า ตำแหน่งในหน่วยงานของบุคลากรที่ต่างกันมีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.25 และตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.25
การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในหน่วยงาน
กับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ตำแหน่งในหน่วยงาน	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	40	3.62	0.34
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	40	3.43	0.41

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ตำแหน่งในหน่วยงาน	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.
หัวหน้าส่วน	20	3.43	0.47
เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานพัฒนา	100	3.49	0.49
ชุมชน/นักพัฒนาชุมชน/เจ้าหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายงานเกี่ยวกับ ผู้สูงอายุ			

ตารางที่ 4.26

การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อการเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการ
จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3.784	3	1.261	2.465	0.064
ภายในกลุ่ม	100.307	196	0.512		
รวม	104.091	199			

$P < 0.05$

6.1.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 4-6 ปี มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุมากที่สุดเท่ากับ 3.54 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 10 – 12 ปี มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 3.30 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ F – test (One Way ANOVA) พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ต่างกันมีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.27 และตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.27
การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลา
ในการปฏิบัติงานกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการ
จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.
1 – 3 ปี	99	3.48	0.47
4 – 6 ปี	46	3.54	0.42
7 – 9 ปี	51	3.53	0.42
10 - 12 ปี	3	3.30	0.62
13 ปีขึ้นไป	1	3.47	-

ตารางที่ 4.28
การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับค่าเฉลี่ยการดำเนินการ
จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.410	4	0.353	0.670	0.614
ภายในกลุ่ม	102.680	195	0.527		
รวม	104.091	199			

$P < 0.05$

6.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อมูลทั่วไปมาเปรียบเทียบความแตกต่างกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

6.2.1 เพศ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศกับปัญหา อุปสรรค

การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ พบว่า เพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และเพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ t - test พบว่า ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า เพศที่ต่างกันมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับค่าเฉลี่ยปัญหา
อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

เพศ	จำนวน (N)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	93	2.92	0.98	0.437	0.509
หญิง	107	3.13	1.07		

$P < 0.05$

6.2.2 อายุ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่า อายุของบุคลากรที่ต่างกันมีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30

การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
อายุกับค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรคการดำเนินการ
จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.329	4	0.582	0.535	0.710
ภายในกลุ่ม	212.279	195	1.089		
รวม	214.608	199			

$P < 0.05$

6.2.3 ระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับ การศึกษากับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่า ระดับการศึกษาของบุคลากรที่ต่างกันมีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffé) ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีปัญหา อุปสรรคการ ดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับปวช./ ปวส./ อนุปริญญา และระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.31

การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างระดับการศึกษากับค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรค
การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	12.262	4	3.066	2.954	0.021*
ภายในกลุ่ม	202.346	195	1.038		
รวม	214.608	199			

$P < 0.05$

ตารางที่ 4.32

เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffé) จำแนกตาม
ระดับการศึกษากับค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรค
การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการ จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ		มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยม ศึกษา ตอนปลาย	ปวช./ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
	$\bar{X}$	3.79	3.35	3.33	3.00	2.59
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.79	-	0.568	0.532	0.279	0.108
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.35	-	-	0.933	0.199	0.016*
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	3.33	-	-	-	0.090	0.003*
ปริญญาตรี	3.00	-	-	-	-	0.047*
ปริญญาโท	2.59	-	-	-	-	-

$P < 0.05$

6.2.4 ตำแหน่งในหน่วยงาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด นครนายก ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับปัญหา อุปสรรคการ ดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่า ตำแหน่งในหน่วยงานของ บุคลากรที่ต่างกันมีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตาราง ที่ 4.33

ตารางที่ 4.33

การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อการเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรค
การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.911	3	0.637	0.587	0.624
ภายในกลุ่ม	212.697	196	1.085		
รวม	214.608	199			

$P < 0.05$

6.2.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับค่าเฉลี่ยปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ต่างกันมีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34

การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับค่าเฉลี่ยปัญหา
อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.558	4	0.390	0.357	0.839
ภายในกลุ่ม	213.050	195	1.093		
รวม	214.608	199			

$P < 0.05$

6.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความคิดเห็นของบุคลากรสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ

ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อมูลทั่วไปมาเปรียบเทียบความแตกต่างกับความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

6.3.1 เพศ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ พบว่า เพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และเพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ t - test พบว่า ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า เพศที่ต่างกันมีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับค่าเฉลี่ยแนวทางการ
พัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

เพศ	จำนวน (N = 200)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	93	4.32	0.43	0.468	0.495
หญิง	107	4.34	0.46		

P < 0.05

6.3.2 อายุ

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ต่อแนวทางการพัฒนาการ

จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่า อายุของบุคลากรที่ต่างกันมีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36

การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
อายุกับค่าเฉลี่ยแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	0.740	4	0.185	0.921	0.453
ภายในกลุ่ม	39.177	195	0.201		
รวม	39.917	199			

$P < 0.05$

6.3.3 ระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่า ระดับการศึกษาของบุคลากรที่ต่างกันมีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffé) ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส./อนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท และเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.37 และตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.37

การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างระดับการศึกษากับค่าเฉลี่ยแนวทางการพัฒนา
การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.042	4	0.510	2.628	0.036*
ภายในกลุ่ม	37.875	195	0.194		
รวม	39.917	199			

$P < 0.05$

ตารางที่ 4.38

เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffé) จำแนกตาม
ระดับการศึกษากับค่าเฉลี่ยแนวทางการพัฒนา
การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แนวทางการพัฒนาการจัด สวัสดิการผู้สูงอายุ		มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยม ศึกษา ตอนปลาย	ปวช./ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
	$\bar{X}$	5.00	4.51	4.36	4.32	4.19
มัธยมศึกษาตอนต้น	5.00	-	0.143	0.049*	0.032*	0.013*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4.51	-	-	0.261	0.103	0.021*
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	4.36	-	-	-	0.589	0.115
ปริญญาตรี	4.32	-	-	-	-	0.167
ปริญญาโท	4.19	-	-	-	-	-

$P < 0.05$

6.3.4 ตำแหน่งในหน่วยงาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่า ตำแหน่งในหน่วยงานของบุคลากรที่ต่างกันมีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39

การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อการเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในหน่วยงานกับค่าเฉลี่ยแนวทาง
การพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	0.962	3	0.321	1.614	0.187
ภายในกลุ่ม	38.955	196	0.199		
รวม	39.917	199			

$P < 0.05$

6.3.5 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติ One Way ANOVA พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ต่างกันมีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40
การวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติงานกับค่าเฉลี่ยแนวทาง
การพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	0.456	4	0.114	0.564	0.689
ภายในกลุ่ม	39.461	195	0.202		
รวม	39.917	199			

$P < 0.05$

6.4 สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

สรุปภาพรวมการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า บุคลากรเพศชายและเพศหญิง มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ($P = 0.874$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ($P = 0.054$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ($P = 0.034$) และด้านรายได้ ($P = 0.043$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ($P = 0.069$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีตำแหน่งในหน่วยงานต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ($P = 0.064$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ($P = 0.026$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ($P = 0.614$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41
สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของ
กลุ่มตัวอย่างกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ข้อมูลทั่วไป	การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ						รวม
	ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล	ด้านรายได้	ด้านที่พักอาศัย	ด้านนันทนาการ	ด้านความมั่นคงครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครอง	ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน	
เพศ	t=1.683 P=0.091	t=1.393 P=0.994	t=2.533 P=0.071	t=-0.058 P=0.723	t=1.218 P=0.101	t=2.098 P=0.428	t=2.167 P=0.874
อายุ	F=2.656 P=0.034*	F=2.513 P=0.043*	F=1.919 P=0.109	F=0.205 P=0.935	F=0.758 P=0.554	F=1.573 P=0.183	F=2.374 P=0.054
ระดับการศึกษา	F=1.245 P=0.293	F=1.786 P=0.133	F=2.053 P=0.089	F=0.272 P=0.896	F=1.249 P=0.292	F=1.559 P=0.187	F=2.212 P=0.069
ตำแหน่งในหน่วยงาน	F=3.165 P=0.026*	F=1.460 P=0.227	F=1.856 P=0.138	F=0.154 P=0.927	F=1.118 P=0.343	F=1.419 P=0.238	F=2.465 P=0.064
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	F=1.103 P=0.357	F=0.404 P=0.805	F=1.130 P=0.344	F=0.618 P=0.650	F=0.362 P=0.835	F=0.549 P=0.700	F=0.670 P=0.614

P < 0.05

6.5 สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

สรุปภาพรวมการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า บุคลากรเพศชายและเพศหญิง มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน (P = 0.509) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหาร (P = 0.048) และด้านการปฏิบัติงาน (P = 0.013) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ($P = 0.710$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุโดยภาพรวม ($P = 0.021$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าด้านนโยบาย ($P = 0.015$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีตำแหน่งในหน่วยงานต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ($P = 0.624$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ($P = 0.839$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42

สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
กับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ข้อมูลทั่วไป	ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ			รวม
	ด้านนโยบาย	ด้านการบริหาร	ด้านการปฏิบัติงาน	
เพศ	$t=-1.550$ $P=0.795$	$t=0.551$ $P=0.048^*$	$t=-2.330$ $P=0.013^*$	$t=-1.412$ $P=0.509$
อายุ	$F=0.439$ $P=0.780$	$F=0.207$ $P=0.934$	$F=0.935$ $P=0.445$	$F=0.535$ $P=0.710$
ระดับการศึกษา	$F=3.151$ $P=0.015^*$	$F=1.438$ $P=0.223$	$F=1.869$ $P=0.117$	$F=2.954$ $P=0.021^*$
ตำแหน่งในหน่วยงาน	$F=0.410$ $P=0.746$	$F=0.692$ $P=0.558$	$F=0.461$ $P=0.709$	$F=0.587$ $P=0.624$
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	$F=1.612$ $P=0.173$	$F=0.105$ $P=0.981$	$F=0.235$ $P=0.919$	$F=0.357$ $P=0.839$

$P < 0.05$

6.6 สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

สรุปภาพรวมการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า บุคลากรเพศชาย และเพศหญิง มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ($P = 0.495$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ($P = 0.453$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.036$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหาร ($P = 0.033$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีตำแหน่งในหน่วยงานต่างกัน มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ($P = 0.187$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างกัน มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ($P = 0.689$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43

สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ข้อมูลทั่วไป	แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ			รวม
	ด้านนโยบาย	ด้านการบริหาร	ด้านการปฏิบัติงาน	
เพศ	$t=-0.347$ $P=0.441$	$t=0.080$ $P=0.326$	$t=-0.491$ $P=0.659$	$t=-0.283$ $P=0.495$
อายุ	$F=1.198$ $P=0.313$	$F=0.838$ $P=0.503$	$F=0.461$ $P=0.765$	$F=0.921$ $P=0.453$

ตารางที่ 4.43 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ			รวม
	ด้านนโยบาย	ด้านการบริหาร	ด้านการปฏิบัติงาน	
ระดับการศึกษา	F=2.099 P=0.082	F=2.686 P=0.033*	F=1.690 P=0.154	F=2.628 P=0.036*
ตำแหน่งในหน่วยงาน	F=2.550 P=0.057	F=1.414 P=0.240	F=0.348 P=0.791	F=1.614 P=0.187
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	F=0.764 P=0.550	F=0.255 P=0.906	F=1.088 P=0.363	F=0.564 P=0.689

P < 0.05

6.7 สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

สรุปภาพรวมการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ และแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า บุคลากรเพศชาย และเพศหญิง มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ($P = 0.874$) มีปัญหา อุปสรรค ($P = 0.509$) และแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ($P = 0.495$) ที่ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ($P = 0.054$) มีปัญหา อุปสรรค ($P = 0.710$) และแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ($P = 0.453$) ที่ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ไม่แตกต่างกัน ($P = 0.069$) มีปัญหา อุปสรรค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.021$) และแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P = 0.036$)

บุคลากรที่มีตำแหน่งในหน่วยงานต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ($P = 0.064$) มีปัญหา อุปสรรค ($P = 0.624$) และแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ($P = 0.187$) ที่ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ($P = 0.614$) มีปัญหา อุปสรรค ($P = 0.839$) และแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ($P = 0.689$) ที่ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44

สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
กับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ปัญหา อุปสรรค
และแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

ข้อมูลทั่วไป	การดำเนินการ จัดสวัสดิการ ผู้สูงอายุ	ปัญหา อุปสรรค	แนวทางการ พัฒนาการจัด สวัสดิการผู้สูงอายุ	รวม
เพศ	$t = 0.025$ $P = 0.874$	$t = 0.437$ $P = 0.509$	$t = 0.468$ $P = 0.495$	$t = 0.899$ $P = 0.344$
อายุ	$F = 2.374$ $P = 0.054$	$F = 0.535$ $P = 0.710$	$F = 0.921$ $P = 0.453$	$F = 1.352$ $P = 0.252$
ระดับการศึกษา	$F = 2.212$ $P = 0.069$	$F = 2.954$ $P = 0.021^*$	$F = 2.628$ $P = 0.036^*$	$F = 4.187$ $P = 0.003^*$
ตำแหน่งใน หน่วยงาน	$F = 2.465$ $P = 0.064$	$F = 0.587$ $P = 0.624$	$F = 1.614$ $P = 0.187$	$F = 1.643$ $P = 0.181$
ระยะเวลาในการ ปฏิบัติงาน	$F = 0.670$ $P = 0.614$	$F = 0.357$ $P = 0.839$	$F = 0.564$ $P = 0.689$	$F = 0.358$ $P = 0.838$

$P < 0.05$

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษา เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก” ในครั้งนี้ พบประเด็นสำคัญ สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

7.1 การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก

การศึกษาการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก โดยพิจารณาเป็นรายมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย 6 ด้าน คือ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ด้านรายได้ ด้านที่พักอาศัย ด้านนันทนาการ ด้านความมั่นคง ครอบครัวยุติธรรม และการคุ้มครอง ด้านการสร้างบริการ และเครือข่ายการเกื้อหนุน และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก โดยพิจารณาเป็นรายด้าน คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในหน่วยงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ด้านที่พักอาศัย จากการศึกษาพบว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านที่พักอาศัยขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย แต่เป็นระดับมากที่สุด ใน 6 ด้าน ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 โดยประเด็นที่ดำเนินงานมากที่สุด คือ การสงเคราะห์เครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ผู้สูงอายุ และรองลงมา คือ การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ผู้สูงอายุที่มีความยากจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทั้งยังเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องจัดสร้าง จัดหา ทั้งยังเป็นภารกิจใหม่สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานจัดหาและปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้สูงอายุยังมีไม่มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วุฒิสภา ต้นไชย (2544) พบว่า การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน สะพาน อาคาร แหล่งน้ำ เป็นต้น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านการปรับปรุงแหล่งชุมชน และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเท่าที่ควร

ด้านนันทนาการ จากการศึกษาพบว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านนันทนาการขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย แต่เป็นอันดับที่ 2 ใน 6 ด้าน ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 โดยประเด็นที่ดำเนินงานมากที่สุด คือ การมีกิจกรรมรดน้ำขอพรผู้สูงอายุวันสงกรานต์ และรองลงมา คือ การมีลานกีฬาออกกำลังกายในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุดา ศิลากุล (2548) พบว่า ประเภทของการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุของเทศบาลในจังหวัดนนทบุรีที่จัดได้มากที่สุดคือ สวัสดิการด้านนันทนาการ และเทศบาลมีการจัดสวัสดิการด้านนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินการดังกล่าวเป็นกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามภารกิจการกระจาย

อำนาจสู่ท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โกวิทย์ พวงงาม (2549) พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมในการดำเนินการนันทนาการให้มีประสิทธิภาพได้ในขั้นต่ำ เช่น การส่งเสริมกีฬา รวมถึงการจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

ด้านความมั่นคง ครอบคลุม ผู้ดูแล และการคุ้มครอง จากการศึกษาพบว่าการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านความมั่นคง ครอบคลุม ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 โดยประเด็นที่ดำเนินงานมากที่สุด คือ การจัดตั้งผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ และรองลงมา คือ การจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้เกี่ยวกับการรับเรื่องราวร้องทุกข์จากชาวบ้านโดยตรง รวมถึงการมีบริการข้อมูลข่าวสารในหน่วยงาน ซึ่งถือเป็นงานตามภารกิจการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โกวิทย์ พวงงาม (2549) พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมในการดำเนินการด้านความมั่นคง ครอบคลุม ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ที่เป็นการถ่ายโอนงานเมื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถผ่านเกณฑ์ประเมินความพร้อมแล้ว

ด้านรายได้ จากการศึกษาพบว่าการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 โดยประเด็นที่ดำเนินงานมากที่สุด คือ การบริการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุโดยใช้งบประมาณของ อบต. และรองลงมา คือ การสำรวจรายชื่อผู้สูงอายุเพื่อขอรับการสนับสนุนเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือน และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก พบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านรายได้ ($P = 0.043$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุดา ศิลากุล (2548) พบว่า ประเภทของการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุของเทศบาลในจังหวัดนนทบุรีที่จัดได้มากที่สุดคือ สวัสดิการด้านรายได้ และเทศบาลมีการจัดสวัสดิการด้านรายได้อยู่ในระดับปานกลาง โดยการดำเนินการดังกล่าวเป็นกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามภารกิจการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ตามพรบ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โกวิทย์ พวงงาม (2549) พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมี

ความพร้อมในการดำเนินการด้านรายได้ให้มีประสิทธิภาพได้ในขั้นต่ำ คือ การจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับจากรัฐมีจำนวนน้อย และไม่ทั่วถึง

ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล จากการศึกษาพบว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 โดยประเด็นที่ดำเนินงานมากที่สุด คือ การบริการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ และรองลงมา คือ การบริการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพ และโรคภัยไข้เจ็บเป็นรายบุคคล และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก พบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ($P = 0.034$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมถึงบุคลากรที่มีตำแหน่งในหน่วยงานต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ($P = 0.026$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ญัฏฐวุฒิ ทรัพย์อุปถัมภ์ (2550) ที่พบว่า อบต. ในจังหวัดชลบุรี ที่ศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานด้านสุขภาพผู้สูงอายุของ อบต. โดยภาพรวมมีการดำเนินงานด้านสุขภาพผู้สูงอายุอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ด้านส่งเสริมสุขภาพ ด้านการป้องกันโรค ด้านการฟื้นฟูสุขภาพ อยู่ในระดับปานกลาง รวมถึงมีประสบการณ์ทางการแพทย์และสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยการดำเนินการดังกล่าวเป็นกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามภารกิจการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โกวิทย์ พวงงาม (2549) ซึ่งพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดความสนใจอย่างเพียงพอต่อการบริการด้านสาธารณสุข ในเรื่องการจัดตั้งศูนย์บริการสาธารณสุข การสนับสนุนการให้บริการของสถานีนอนามัย เป็นต้น

ด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน จากการศึกษาพบว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 โดยประเด็นที่ดำเนินงานมากที่สุด คือ การบริการเยี่ยมบ้าน และรองลงมา คือ การฝึกอบรมให้มีผู้ดูแลผู้สูงอายุในครัวเรือน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆ จึงมีความใกล้ชิดกับชาวบ้านและทราบปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ยังไม่สามารถจัดการบริการได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากข้อจำกัดในด้านทรัพยากร และตามภารกิจการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ตาม

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โกวิทช์ พวงงาม (2549) พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล มีความพร้อมในการดำเนินการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุนให้มีประสิทธิภาพได้ในขั้นต่ำ เช่น จัดระบบดูแลผู้สูงอายุในชุมชน สนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีเครือข่ายช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชุมชน

สรุปภาพรวมการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 เมื่อพิจารณาการดำเนินการเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุลำดับแรกคือ ด้านที่พักอาศัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 รองลงมาคือ ด้านนันทนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 ด้านความมั่นคง ครอบครัวยุฒิดูแล และการคุ้มครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 ด้านรายได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 และด้านการสร้างบริการและเครือข่ายการเกื้อหนุนเป็นลำดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในหน่วยงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกันมีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายกไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ($P = 0.034$) และด้านรายได้ ($P = 0.043$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และบุคลากรที่มีตำแหน่งในหน่วยงานต่างกัน มีการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ($P = 0.026$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7.2 ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก

การศึกษาปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก โดยพิจารณาเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านนโยบาย รวมถึงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหาอุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัด

นครนายก โดยพิจารณาเป็นรายด้าน คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในหน่วยงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ด้านการบริหาร จากการศึกษา พบว่า ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 โดยประเด็นปัญหา อุปสรรคที่สำคัญที่สุด คือ องค์กรมีงบประมาณน้อยไป ทำให้ไม่สามารถจัดสวัสดิการผู้สูงอายุได้ รองลงมา คือ อบต. มีขนาดเล็ก ทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ และองค์กรมีวัสดุอุปกรณ์/ เครื่องใช้ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุที่ไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก ทำให้มีรายได้น้อย ไม่สอดคล้องกับพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ และมีภารกิจหลายด้านโดยเฉพาะการจัดบริการสาธารณะในขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน และไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่มีการถ่ายโอนได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร โกวิทย์ พวงงาม (2549) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการบริหาร ($P = 0.048$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านการปฏิบัติงาน จากการศึกษา พบว่า ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 โดยประเด็นปัญหา อุปสรรคที่สำคัญที่สุด คือ ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้รับการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานสวัสดิการผู้สูงอายุ รองลงมา คือ ผู้ปฏิบัติงานขาดการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรเพิ่งเข้ามาทำงานในตำแหน่งใหม่ จึงประสบปัญหาด้านประสิทธิภาพด้านสวัสดิการผู้สูงอายุ รวมถึงจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากส่วนราชการที่ถ่ายโอนงานเป็นอย่างมาก เพราะส่วนราชการนั้นๆ ได้ถ่ายโอนเฉพาะภารกิจหน้าที่ แต่ไม่ได้มีการฝึกอบรมบุคลากรก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงานด้านสวัสดิการผู้สูงอายุ โกวิทย์ พวงงาม (2549) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการปฏิบัติงาน ($P = 0.013$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านนโยบาย จากการศึกษา พบว่า ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 โดยประเด็นปัญหา อุปสรรคที่สำคัญที่สุด คือ การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาผู้สูงอายุมักจะอยู่ในลำดับท้ายๆ จึงทำให้ไม่สามารถกำหนดนโยบายองค์การที่แน่นอนได้ รองลงมา คือ บุคลากรในองค์กรขาดความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการสงเคราะห์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก และมีภารกิจหลายด้าน โดยเฉพาะการจัดบริการสาธารณะในขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน จึงให้ความสำคัญในการจัดระบบประมาณด้านสวัสดิการผู้สูงอายุน้อย รวมถึงได้รับข้อมูลด้านมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุที่ไม่ทั่วถึง ผู้สูงอายุ และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบาย ($P = 0.015$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปภาพรวมปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 เมื่อพิจารณาปัญหา อุปสรรคเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหา อุปสรรคลำดับแรกคือด้านการบริหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 รองลงมาคือด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.40 และด้านนโยบาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก พบว่า เพศ อายุ ตำแหน่งในหน่วยงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกันมี ปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายกไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษาของบุคลากรที่แตกต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ แตกต่างจากเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับปวช./ปวส./อนุปริญญา และระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการบริหาร ($P = 0.048$) และด้านการปฏิบัติงาน ($P = 0.013$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 และบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบาย ($P = 0.015$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7.3 ความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนครนายก ต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก โดยพิจารณาเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการบริหาร และด้านนโยบาย รวมถึงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก โดยพิจารณาเป็นรายด้าน คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในหน่วยงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

ด้านการปฏิบัติงาน จากการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 โดยบุคลากรมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุมากที่สุด ว่า ผู้ปฏิบัติงานควรมีการจัดทะเบียนและฐานข้อมูลผู้สูงอายุของแต่ละหมู่บ้าน รองลงมา มีความคิดเห็นว่า ผู้ปฏิบัติงานควรมีการประสานงานเพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดทำทะเบียนและฐานข้อมูลผู้สูงอายุ รวมถึงการประสานงานเพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญก็เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุ รวมถึงส่งผลให้มีการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุที่ครอบคลุมและทั่วถึง และทำให้เกิดการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ซึ่งสอดคล้องผลการศึกษาของ วิยะดา ตีระแพทย์ (2542) พบว่า ควรจัดให้มีนักสังคมสงเคราะห์ไปปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง รวมทั้งควรมีการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและเทคนิคการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมให้มากขึ้นเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอนให้มากขึ้น

ด้านการบริหาร จากการศึกษา พบว่าแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 โดยบุคลากรมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุมากที่สุด

ว่า อบต. ควรจัดให้มีงบประมาณสวัสดิการผู้สูงอายุที่เพียงพอ และสอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงาน รองลงมามีความคิดเห็นว่า รัฐควรจัดงบประมาณสมทบให้แก่ อบต. ในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างการบริหารงานที่ควรจัดให้มีงบประมาณที่เพียงพอและสอดคล้องกับแผนปฏิบัติ ส่วนผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการบริหาร ($P = 0.033$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านนโยบาย จากการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 โดยบุคลากรมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุมากที่สุดว่า องค์การควรมีการวางแผนการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ตามมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบในทุกๆ ด้าน รองลงมามีความคิดเห็นว่า องค์การควรมีการจัดประชุมกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงในเรื่องของการนำมาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุมาใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีการส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำนโยบาย แผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ ซึ่งจะทำให้ทราบปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้สูงอายุ และสามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาส่วนร่วมกัน ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ซึ่งสอดคล้องต่อผลการศึกษาของ อาภาวดี พรหมจอม (2547) พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ให้ความสำคัญกับบทบาทในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตในตำบลโดยมีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนมากที่สุด และผลการศึกษาของ วรณภา เทียมศิริ (2543) พบว่า ผู้บริหารงานประชาสงเคราะห์มีทัศนคติต่อความพร้อมในการนำนโยบายการถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ และมีทัศนคติต่อการยอมรับในการปรับนโยบายให้เกิดผลในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนทัศนคติต่อบทบาทของผู้บริหารงานประชาสงเคราะห์ต่อการนำนโยบายการถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ และทัศนคติต่อความพร้อมของประชาชนในการรับนโยบายการถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับปานกลาง และให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการประชุมสัมมนา เพื่อให้ผู้บริหารทุกระดับชั้นมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ ที่ชัดเจน และควรประชาสัมพันธ์การถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมให้ทั้งผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และประชาชน ได้เกิดความรู้เกี่ยวกับนโยบาย กระตุ้นให้เกิดการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ

สรุปภาพรวมแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุเป็นรายด้าน พบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุเป็นลำดับแรกคือด้านการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 รองลงมาคือด้านการบริหารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และด้านนโยบายเป็นลำดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก พบว่า เพศ อายุ ตำแหน่งในหน่วยงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกันมีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครนายก ไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษาของบุคลากรที่แตกต่างกัน มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครนายก ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ แตกต่างจากเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับปวช./ ปวส./ อนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท และเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ด้านการบริหาร ($P = 0.033$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05